

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

6015-WP-173-274/16

Warszawa, dnia *19* października 2016 r.

KANCELARIA
Naczelnej Rady Adwokackiej

24. 10. 2016

Prezes

Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Andrzej Zwara

wpłynęło

nr l.dz.

3967

Szanowny Panie Prezesie

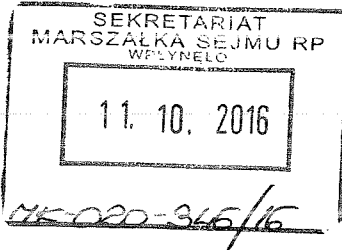
Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) - poselski projekt ustawy - Prawo energetyczne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mieczysław Kasprzak), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

KLUB PARLAMENTARNY
POLSKIEGO STRONNICTWA LUDOWEGO

UL. WIEJSKA 4/6/8, 00-902 WARSZAWA
TEL. + 48 22 694 2321; FAX +48 22 694 1773; + 48 22 694 1647

Warszawa, dnia 4 października 2016 r.

Pan

Marek Kuchciński

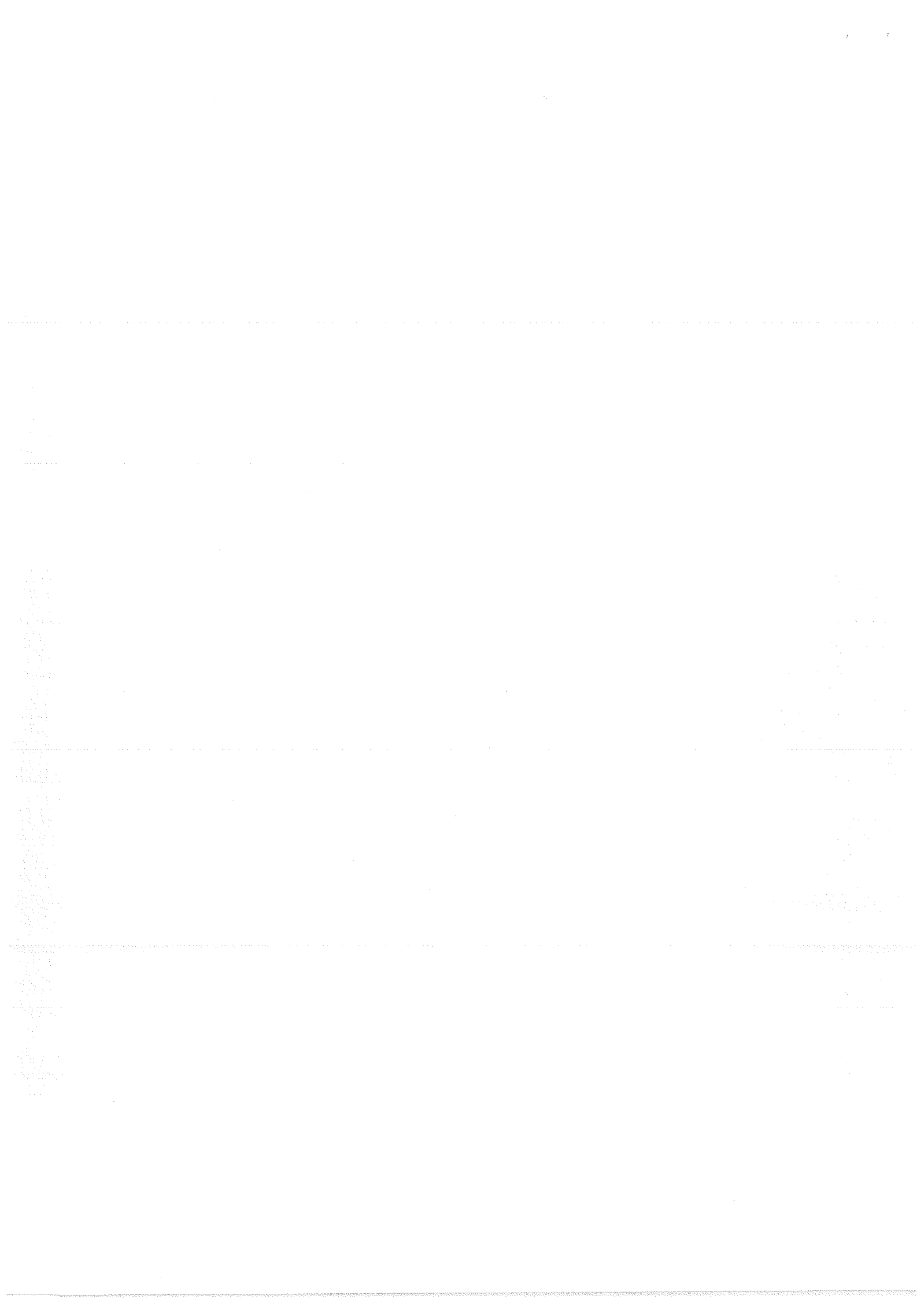
Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy pana posła **Mieczysława Kasprzaka**.

U S T A W A
z dnia 2016 r.
o zmianie ustawy – Prawo energetyczne

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1059, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) w odniesieniu do taryf dla energii elektrycznej - realizację przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorstwo energetyczne tworzy odrębną grupę taryfową dla odbiorców energii elektrycznej przyłączonych do sieci, niezależnie od poziomu napięcia znamionowego sieci, będących jednostkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191, 298 i 904), biorąc pod uwagę znaczenie tych jednostek dla realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem.”;

2) w art. 46 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, realizację przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101, 1662, z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893, 1960 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 266, 925, 1052 i 1165..

wykorzystywania energii elektrycznej, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.”.

Art. 2. Taryfy zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisów dotychczasowych obowiązują przez okres na jaki zostały zatwierdzone.

Art. 3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Realizacja zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej jest jednym z podstawowych kryteriów zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom. Zgodnie z art. 1 *ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 191 z późn. zm.) ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem. Znaczną rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa przeciwpożarowego odgrywa ochotnicza straż pożarna. Jest to organizacja społeczna, składająca się z grupy ochotników, przeznaczona w szczególności do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi i innymi miejscowymi zagrożeniami. Ochotnicze straże pożarne (OSP) funkcjonują w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1393 z późn. zm.), ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 191 z późn. zm.), a ich szczegółowe zadania oraz organizację określa własny statut.

Ochotnicze straże pożarne są jednymi z jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy o ochronie przeciwpożarowej i stanowią ważne ogniwo w systemie walki z pożarami oraz innymi zagrożeniami. Według opinii Ministra Spraw Wewnętrznych jednostki Ochotniczych Straży Pożarnych stanowią ważny element systemu bezpieczeństwa państwa.

Do głównych działań jednostek Ochotniczych Straży Pożarnej w ramach systemu ratowniczo-gaśniczego należy:

- gaszenie pożarów,
- ratownictwo techniczne, w szczególności na drogach,
- ewakuacja poszkodowanych lub zagrożonych ludzi i zwierząt oraz zagrożonego mienia,
- oznakowanie i zabezpieczenie miejsc prowadzenia działań ratowniczych,
- prowadzenie działań ratowniczych na obszarach wodnych, w tym podczas powodzi,
- usuwanie skutków zdarzeń w szczególności po przejściu anomalii pogodowych i udzielanie pomocy socjalnej poszkodowanym.

Ochotnicze straże pożarne zajmują się również szeroko rozumianą działalnością kulturalną i wychowawczą. W wielu jednostkach powstały sekcje sportowe, zespoły teatralne, działają orkiestry strażackie, zespoły instrumentalno-wokalne, świetlice środowiskowe, izby tradycji, a także z OSP współpracuje wiele lokalnych stowarzyszeń o różnych

zainteresowaniach. Niektóre jednostki OSP zajmują się szkoleniami z zakresu pierwszej pomocy, są organami prowadzącymi miejscowe szkoły, przejęte po zlikwidowanych szkołach gminnych.

Niestety w obecnie obowiązujących przepisach prawnych brak jest regulacji, które by uwzględniały szczególną rolę OSP. W szczególności brak ten widoczny jest w obowiązującej *ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne* (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.), która reguluje m.in. kwestie związane z przesyłem, dystrybucją i sprzedażą energii elektrycznej, a szczególności ze stosowaniem taryf dla poszczególnych grup taryfowych. Potrzebą i celem przedmiotowego projektu jest zatem stworzenie regulacji prawnych sprzyjających podmiotom realizującym tak istotne społecznie zadania i podejmujących działania niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom.

Ww. ustawa wraz z *rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1200), zwanym dalej rozporządzeniem taryfowym, ustala zasady na podstawie których przedsiębiorstwa energetyczne ustalają ceny i stawki opłat za energię elektryczną.

Zgodnie z powyższymi aktami prawnymi oraz taryfami dla energii elektrycznej stworzonymi przez przedsiębiorstwa energetyczne jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej traktowane są przez przedsiębiorstwa energetyczne na równi z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą i znajdują się w grupie taryfowej C. Oczywiście nie należy kwestionować faktu, że za pobraną energię elektryczną należy płacić, jednakże nie można zgodzić się z innymi implikacjami przypisania jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej do grupy taryfowej przedsiębiorstw. Z uwagi na powyżej przedstawiony szczególny charakter działania tych jednostek oraz roli jaką pełnią w społeczeństwie, nie jest uzasadnione traktowanie ich na równi z podmiotami prowadzącymi zawodową działalność gospodarczą. W odróżnieniu od taryf dla odbiorców w gospodarstwach domowych znaczną część kwoty płaconej w związku z taryfą dla grupy przedsiębiorstw jest tzw. element stały stawki sieciowej. Zgodnie z § 14 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia taryfowego element stały stawki sieciowej obliczany jest na jednostkę mocy umownej, a dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym jest obliczany w odniesieniu do układu pomiarowo-rozliczeniowego. Strażnice jednostek ochotniczych straży pożarnej zużywają niewielkie ilości energii elektrycznej, a wielkość rachunków jest sztucznie zawyżana poprzez element stały stawki sieciowej, zależny od mocy. Moc umowna natomiast jest wysoka ze względu na konieczność dostosowania jej do mocy syreny alarmowej, która jest niezbędna do realizacji nałożonych na jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej zadań.

Umieszczenie w taryfie przeznaczonej dla podmiotów prowadzących działalność komercyjną oraz nieproporcjonalna wysokość rachunków za energię elektryczną w stosunku do zużycia powoduje, że jednostki OSP muszą przeznaczać znaczne środki na opłaty za energię elektryczną, uszczuplając tym samym budżet na realizację zadań ustawowych i statutowych, związanych z bezpieczeństwem obywateli. Dodatkowo, wysoka moc, za którą należy wносить opłaty wykorzystywana jest rzadko – w sytuacjach, gdy używana jest syrena alarmowa. Dlatego konieczne jest by przedsiębiorstwa energetyczne zaczęły uwzględniać charakter zadań realizowanych przez jednostki OSP. Zaproponowana w niniejszym projekcie zmiana przepisów umożliwi przedsiębiorstwom energetycznym elastyczne podejście do kwestii taryf względem ochotniczych straży pożarnych. Zgodnie z projektowanymi przepisami, przedsiębiorstwa energetyczne będą zobowiązane do utworzenia odrębnej grupy taryfowej dla przyłączonych do sieci OSP, które są jednostkami ochrony przeciwpożarowej, niezależnie od poziomu napięcia znamionowego sieci, biorąc pod uwagę znaczenie tych jednostek dla realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem. Natomiast przy kalkulowaniu taryfy (dla energii elektrycznej) dla takiego odbiorcy, zgodnie z projektowanymi wytycznymi, przedsiębiorstwa energetyczne będą musiały uwzględniać m.in. taką przesłankę jak realizacja przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Zaproponowane rozwiązania są zgodne z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z tzw. trzecim pakietem energetycznym. Art. 3 ust. 2 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE* stanowi, że państwa członkowskie mogą w ogólnym interesie gospodarczym nałożyć na przedsiębiorstwa działające w sektorze elektroenergetycznym obowiązki użyteczności publicznej, które mogą odnosić się do bezpieczeństwa. Zatem prawo wspólnotowe pozwala wprost na stosowanie preferencji wobec świadczenia usług na rzecz niektórych podmiotów. Zgodnie z art. 3 ust. 4 ww. dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają wszystkim odbiorcom będącym gospodarstwami domowymi, a także, jeżeli państwa członkowskie uznają to za stosowne, małym przedsiębiorstwom możliwość korzystania z usługi powszechnej, to znaczy prawo do dostaw energii elektrycznej o określonej jakości, na ich terytorium, po uzasadnionych, łatwo i wyraźnie porównywalnych, przejrzystych i niedyskryminujących cenach. Czyli dyrektywa idzie jeszcze dalej, pozwalając nawet na preferencje nie tylko dla gospodarstw domowych czy podmiotów świadczących usługi użyteczności powszechnej ale nawet pozwala na preferencyjne traktowanie małych przedsiębiorstw.

Podsumowując, przedmiotowe zmiany, mają na celu zdjęcie z jednostek OSP obowiązku ponoszenia wygórowanych opłat za energię elektryczną, które nie znajdują uzasadnienia w rzeczywistym zużyciu. Zaproponowane zmiany legislacyjne, znajdujące oparcie w prawie wspólnotowym, mają na celu stworzenie podstawy prawnej do uwzględniania specyfiki jednostek OSP przy kalkulowaniu taryf dla tej grupy poprzez uwzględnianie realizację przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

Ze względu na fakt, że obecnie do ochotniczych straży pożarnych zastosowanie mają taryfy wydane i zatwierdzone na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, niezbędne jest określenie przepisu przejściowego stanowiącego, że taryfy te zachowują moc do końca okresu na jaki zostały zatwierdzone przez Prezesa URE.

Ponadto, z uwagi na fakt, że nowelizacji ulega przepis upoważniający do wydania rozporządzenia, powodując tym samym, zgodnie z §32 ust. 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 283) utratę mocy obowiązującej rozporządzenia wydanego na podstawie dotychczasowego przepisu upoważniającego, konieczne jest czasowe utrzymanie w mocy dotychczasowego rozporządzenia, do czasu wydania nowego.

W odniesieniu do terminu wejścia w życie, przyjęto standardowy, czternastodniowy okres *vacatio legis*, wynikający z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 296 z późn. zm.).

Projekt ustawy nie powoduje skutków finansowych w budżecie państwa ani jednostkach samorządu terytorialnego.